

РЕШЕНИЕ

№ 2386

гр. София, 12.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 31.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **2015** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 95а, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Р. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на И., настанен в Център от затворен тип към РПЦ [населено място] на ДАБ при МС, отдел „ПМЗ – В.“ (ПЗТ - Б.), чрез адв.Т. И., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], офис 7 – Г (партер) срещу Решение № РПЗТ – 31/11.12.2020г. на председателя на ДАБ при МС.

С решението, на основание чр. 95а, ал. 2 от ЗУБ жалбоподателят е настанен в помещение от затворен тип до окончателно приключване на производството за предоставяне на международна закрила, образувано по негова молба с вх.№599/04.08.2020г. на РПЦ – Х..

С жалбата се иска отмяна на решението на необосновано и незаконосъобразно, поради противоречие с материалния закон и целта на закона и издадено при допуснати съществени нарушения на административно -производствените правила. Правят се възражения, че жалбоподателят не е бил уведомен за започване на производството, не е бил изслушан, не му е дадена възможност да се запознае с административната преписка. Няма доказателства, че при подаване на молбата за закрила е бил уведомен за задължението си да не напуска определената му зона за движение без разрешение и как следва да се получи такова разрешение. Също така не е ясно дали съдържанието на предупредителните протоколи от 11.10.2020г. и от 19.11.2020г. е било разяснено на

чужденеца, както и последствията при отклоняване от определената му зона за движение. Мярката по чл. 95а, ал. 2 е несъразмерно тежка. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. И.. Искането за отмяна на решението се основава и на събраните в хода на съдебното производство доказателства за влошено психично състояние на жалбоподателя, което го прави уязвимо лице и настаняването в ПЗТ се отразява негативно на здравословното му състояние. Допълнително се посочва, че фактическото настаняване е извършено на 05.02.2021г., когато не са били налице основания за това, тъй като решението на председателя на ДАБ при МС е със срок до приключване на производството за международна закрила, приключило с влязло в сила на 04.02.2021г. решение за прекратяване на основание чл. 15, ал. 1, т. 7 от ЗУБ, възобновено на 10.03.2021г.

Ответникът - председателят на ДАБ при МС, чрез юрисконсулт П. прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Предприетите мерки за настаняване в ПЗТ са във връзка с образуваното производство за международна закрила, поради което не следва да се уведомява чужденеца за административното производство. Здравословните проблеми са възникнали след настаняването в ПЗТ и не са били известни на административния орган преди постановяване на решението. Нормата на чл. 95а, ал. 2 от ЗУБ е императивна и задължава административния орган да настани чужденеца при наличие на предпоставките на разпоредбата за това.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Р. А. е подал молба за международна закрила с вх. № 599 от 04.08.2020 г. на РПЦ – Х.. С Решение № 2001 от 18.09.2020 г. на заместник-председател на ДАБ при МС производството за международна закрила на чужденеца е спряно.

С Решение № 550 от 27.09.2017 г. на МС са определени зони на движение на лица, търсеци международна закрила в Република България и настанени в териториалните поделения на ДАБ при МС. За чужденците, настанени в РПЦ-Х., определената зона на движение е територията на обл. Х.. По време на регистрацията в териториалното поделение на 04.08.2020г. Р. А. е информиран за своето задължение да не напуска без съответно разрешение определената му зона на движение. Чужденецът е уведомен, че при повторно нарушение на задължението да не напуска определената зона на движение без разрешение, ще бъде настанен в център или помещение от затворен тип до приключване на производството за предоставяне на международна закрила. Р. А. е информиран на разбираем за него език - фарси за посоченото задължение, като е получил копие на указанията и карта на Република България с определените зони, срещу подпис (л. 61 от делото).

С писмо вх. № КП-1540/21.10.2020 от дирекция „Миграция - МВР, ДАБ при МС е уведомена, че чужденецът е напуснал разрешената му зона на движение и е задържан от служители на отдел „Миграция“ към СДВР. Чужденецът е напуснал определената му зона за движение без надлежно разрешение в нарушение на чл. 30, ал. 1, т. 11 от ЗУБ. За установеното нарушение на Р. А. е съставен Предупредителен протокол от 11.10.2020г. Лицето е предупредено, че при второ нарушение на разпоредбата на чл.30, ал. 1, т. 11 от ЗУБ, спрямо него ще бъдат предприети мерки за настаняването му в помещение от затворен тип. Видно от текстовете на протоколите, същите са преведени на разбираем за чужденеца език.

Въпреки констатираното нарушение, установяващо самоволното напускане на РПЦ-Х. и предупреждението, което е отправено към Р. А., че при констатирано второ

нарушение на разпоредбата на чл. 30, ал. 1, т. 11 от ЗУБ ще бъде настанен в помещение от затворен тип, чужденецът повторно е напуснал територията на обл. Х.. С писмо вх. № КП-1830/01.12.2020 г. от дирекция „Миграция“ - МВР, ДАБ при МС е уведомена, че Р. А. за втори път не е изпълнил своето задължение, регламентирано в чл. 30, ал.1, т.11 от ЗУБ. Напуснал е разрешената му зона за движение. Съставен е и му е връчен предупредителен протокол от 19.11.2020г.

Административният орган е направил извод, че Р. А. с действията си е нарушил изискванията на чл. 30, ал. 1, т. 11 от ЗУБ и е напуснал определената му зона на движение без разрешение, основание по чл. 95а, ал. 2 от ЗУБ за неговото настаняване в център или помещение от затворен тип до приключване на производството с влязло в сила решение, поради констатирано второ нарушение на разпоредбата на чл. 30, ал. 1, т. 11 от ЗУБ.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка.

От страна на жалбоподателя е представено писмо от д – р Р. В. от Фондация „Център Н.“ до ДАБ при МС с изх. № 39/11.03.2021г. за извършен преглед и поставена диагноза „депресивно разстройство – хиподрепесивен синдром“. Видно от заключението на д – р В., чужденецът е с повишен суициден риск и два опита за суицид в миналото с медикаменти. Предписана му е антидепресивна медикаментозна терапия.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

Оспореното решение е връчено на 05.02.2021г., жалбата срещу него е подадена на 15.02.2021г., в преклузивния 14 – дневен срок, от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал. 1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

При проверката за законосъобразност на акта, на основанията по чл. 146 от АПК, съдът счита, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган, в установената писмена форма с изложени мотиви от фактическа и правна страна.

Не е основателно възражението за допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените. Настаняването в ПЗТ е по реда на чл.95а от ЗУБ за повторно извършено нарушение на чл. 30, ал.1, т.11 от ЗУБ, в производство по реализиране на административно – наказателна отговорност като систематичното място на разпоредбата на чл.95а от ЗУБ е в глава осма „административнонаказателна отговорност“. В този случай няма изискване за уведомяване на жалбоподателя, доколкото производството е в резултат на извършени от него две нарушения, за които са му съставени протоколи, връчени на разбираем език, с които е предупреден за последиците от неизпълнение на задължението да не напуска без разрешение определената му зона за движение. За това задължение и последиците от неговото неизпълнение Р. А. е предупреден с връчените му с превод на фарси указания за задълженията на чужденците, настанени в центрове на ДАБ и допълнението към тях.

Материалният закон е приложен правилно въз основа на доказателствата, известни на административния орган към датата на издаване на решението. В хода на съдебното производство обаче е представено ново доказателство, които следва да бъде взето предвид при решаване на правния спор. Съгласно чл.142 от АПК, при преценката за

съответствието с материалния закон, следва да се вземат предвид новите факти от значение за делото, установени след издаването на акта до приключване на устните състезания. Такъв нов факт в случая е представеното писмо на д – р Р. В. до ДАБ при МС, в което е посочено, че на Р. А. е поставена диагноза „депресивно разстройство – хиподепресивен синдром“ с повишен суициден риск. Заболяването е установено след настаняване на жалбоподателя в ПЗТ. Представеното ново доказателство опровергава извода в оспореното решение, че чужденецът не е „лице от уязвима група“. Съгласно §1, т.17 от ДР на ЗУБ, „лица от уязвима група“ са малолетните или непълнолетните, непридружените малолетни и непълнолетни, хората с увреждания, възрастните хора, бременните жени, самотните родители с ненавършили пълнолетие деца, жертвите на трафик на хора, лицата с тежки здравословни проблеми, лицата с психични разстройства и лицата, които са понесли изтезание, изнасилване или други тежки форми на психическо, физическо или сексуално насилие. В случая са налице данни за психично разстройство на чужденеца и той е „лице от уязвима група“ по смисъла на §1, т. 17 от ДР на ЗУБ. Процедурата по настаняване в ПЗТ по чл. 95а от ЗУБ се различава от тази по чл. 45б от ЗУБ по правните основания за това. Въпреки това, съдът счита, че и в производството по чл. 95а от ЗУБ е от значение преценката за принадлежността на чужденеца към уязвима група, която е задължителна по чл. 45в, ал. 2 от ЗУБ. Основателно е възражението, че наложената мярка по чл.95а от ЗУБ в случая е непропорционална, доколкото при съпоставка на защитимия обществен интерес и накърняване на личните права на чужденеца, следва да се даде превес на обезпечаване на неговото здраве и недопускане на вредни последици за психичното му състояние. По тези съображения, въз основа на новото доказателство, представено в хода на съдебното производство, с цел гарантиране психичното здраве на чужденеца и с оглед принадлежността му към уязвима група лица по §1, т. 17 от ДР на ЗУБ, следва да се отмени Решение №РПЗТ– 31/11.12.2020г. на председателя на ДАБ при МС.

Така мотивиран, Административен съд София град, I - во отделение, 43– ти състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № РПЗТ – 31/11.12.2020г. на председателя на ДАБ при МС, с което на основание чр. 95а, ал. 2 от ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип Р. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на И. до окончателно приключване на производството за предоставяне на международна закрила, образувано по негова молба с вх.№599/04.08.2020г. на РПЦ – Х..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

СЪДИЯ: